

ЧЕРВЕНИ ЯЙЦА

Снощи баба Яна
Работа захвана —
Да черви яйцата,
Да радва децата.

Ужъ дошелъ е заю,
Заю отъ полето
И ги далъ на нея
Заедно съ кошлето.

А пъкъ тѣ сж чудни,
Жълти и червени,
Сякашъ Богъ ги пратилъ
За деца засмѣни.

Емилъ К. Димитровъ
ученикъ, Орѣхово

Н О Щ Ъ

Тиха нощъ покрива
Малкия градецъ,
Пѣсенъ пѣй игрива
Вечеренъ вѣтрецъ.

Рой звезди заливатъ
Синьото небе
И цвѣтя заспиватъ
Въ чудното поле.

Иосифъ Г. Симеоновъ
ученикъ, Дупница

ГРАДИНКА

Нашата градинка
Чудно е красива,
Често Стрина Лина
Сутринъ я полива.

Нѣжни сж цвѣтята,
Що растатъ въ нея
И отъ дървесата
Радва ни славея.

Иосифъ Г. Симеоновъ
ученикъ, Дупница

А П Р И Л Ъ

Съ погледъ бодъръ, слънчевъ,
милъ
Ето иде пакъ априлъ.

Отъ далече тоя пристига
И отъ слънцето премига.

Носи вѣнецъ отъ цвѣтя —
Дарове на пролѣтята.

По поляни, по ливади
Заиграха всички млади

Пѣстро пролѣтно хоро,
Лекичко като перо.

А съ червенитѣ яйца
Тамъ се чукатъ две деца.

Радка Цв. Георгиева
уч-ка отъ III кл., Габрово

МОИТѢ ГУГУТКИ

Азъ си имамъ две гугутки —
Тѣ съ герданчета сж птички,
Цѣли въ сиви перушинки,
Кротки, милички гадинки.

Цѣлъ денъ сладичко гугукатъ,
Ту подхвъркватъ, ту цапукатъ,
Ту зрънца ще си поклѣвнатъ
Илъ водица ще си срѣбнатъ.

И разглеждатъ въ лѣво, въ дѣсно
Отъ кафезчето си тѣсно,
Какъ котакътъ и поглежда —
За тѣхъ планове нарежда.

Сутринъ шомъ катъ се събуда
При тѣхъ тичамъ и се чуда —
Още зрънца не сж яли,
А сж радостно запѣли.

Тѣ за менъ сж развлѣчение
Между многото учение.
Но и баба, макаръ стара,
Да ги купя ме накара.

Никола Ят. Цачевъ
ученикъ, Дръново